A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. november 7.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – A portugál hatóságok által a Banco Espírito Santo SA pénzügyi intézmény szanálásához nyújtott támogatás – Áthidaló bank létrehozása és feltőkésítése – A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító európai bizottsági határozat – Az eljáráshoz fűződő érdek – A Banco Espírito Santo szanálásáról szóló határozat megsemmisítése iránt a nemzeti bíróságok előtt indított kereset”

A C-544/17. P. sz. ügyben,

a **BPC Lux 2 Sàrl** (székhelye: Senningerberg [Luxemburg]) és a fellebbezés mellékletében megnevezett többi fellebbező (képviselik őket: J. Webber és M. Steenson solicitors, valamint B. Woolgar barrister és K. Bacon QC)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. szeptember 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn és P.-J. Loewenthal, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Portugál Köztársaság**

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, elnökhelyettes, az első tanács elnökeként eljárva, J.-C. Bonichot, E. Regan (előadó), C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a fellebbezők a Törvényszék 2017. július 19-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság végzésének (T-812/14, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2017:560) hatályon kívül helyezését kérik, amelyben a Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbezőknek a Portugália által a Banco Espírito Santo szanálásához nyújtott SA.39250 (2014/N) állami támogatásról szóló, 2014. augusztus 3-i C(2014) 5682 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

2 A fellebbezők a Banco Espírito Santo SA (a továbbiakban: BES) (Lower Tier 2 besorolású) alárendelt követeléssel rendelkező hitelezői.

3 2014 májusában a Banco de Portugal (Portugál Nemzeti Bank) az általa az Espírito Santo International SA csoportnál elvégzett ellenőrzés során arra a következtetésre jutott, hogy utóbbi nehéz pénzügyi helyzetben van, amely kedvezőtlenül befolyásolhatja a BES fizetőképességét, amely banknak e csoport a többségi részvényese.

4 2014. július 30-án a BES közzétette a 2014 első félévére vonatkozó eredményeit, amelyek jelentős pénzügyi veszteséget mutattak. Ehhez társult 2014 júliusában a BES betétállományának jelentős csökkenése.

5 Ebben az összefüggésben a portugál hatóságok úgy határoztak, hogy a BES-t szanálási eljárás alá vonják, amely egy ideiglenes hitelintézet, azaz „áthidaló bank” létrehozását is magában foglalta, amelyre átruházták a BES eredményes üzletágait. Az eszközök és kötelezettségek áthidaló bankra történő átruházása nyomán a fennmaradó egyéb eszközöknek és kötelezettségeknek továbbra is az – ezentúl „rossz bankká” vált – BES keretein belül kellett maradniuk.

6 2014. augusztus 3-án a portugál hatóságok arról tájékoztatták az Európai Bizottságot, hogy 4 899 millió EUR összegű állami támogatást terveznek nyújtani a Fundo de Resolução (szanálási alap, Portugália) útján, amely támogatás célja, hogy indulótőkét biztosítsanak az áthidaló bank számára. A bejelentéssel együtt a portugál hatóságok megküldték a Bizottságnak a Portugál Nemzeti Bank két jelentését, mégpedig egyrészt a BES szanálása tekintetében szóba jöhető választási lehetőségek értékelését, amely arra a következtetésre jutott, hogy az áthidaló bank létrehozása az egyetlen olyan megoldás, amely lehetővé teszi a Portugál Köztársaság pénzügyi stabilitásának megőrzését, másrészt pedig a BES szanálása során követendő eljárás leírását. Ez utóbbi jelentést követően a portugál hatóságok a Bizottság elé tárták azokat a kötelezettségvállalásokat, amelyek mind az áthidaló bank, mind a rossz bank tekintetében azok szabályos felszámolására vonatkoznak. Az e két intézménnyel kapcsolatos közös kötelezettségvállalások a meglévő eszközök kezelésére, a bérkifizetések korlátozására és az állami támogatásból történő részesedésszerzés, kamat- vagy osztalékfizetés és reklámtevékenység tilalmára vonatkoznak.

7 A Bizottság ugyanezen a napon, az előzetes vizsgálati szakasz végén az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján elfogadta a vitatott határozatot, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett intézkedés, nevezetesen a portugál hatóságok által az áthidaló banknak nyújtott 4 899 millió EUR összegű tőke-hozzájárulás az e hatóságok által tett kötelezettségvállalásokkal együtt olyan állami támogatásnak minősül, amely összeegyeztethető a belső piaccal az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében (a továbbiakban: szóban forgó állami támogatás).

8 A portugál hatóságok által előterjesztett kötelezettségvállalások között szerepelt többek között az is, hogy az áthidaló banknak nem kerül átadásra sem a részvényeseket, sem a hitelviszonyt megtestesítő alárendelt értékpapírok tulajdonosait illető eszköz, sem hibrid eszköz. Azt is vállalták, hogy a BES felszámolására legkésőbb 2016. december 31-ig sor kerül.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

9 A Törvényszék Hivatalához 2014. december 12-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők keresetet indítottak a vitatott határozat megsemmisítése iránt.

10 A Törvényszék 2016. december 7-én kérdést intézett a fellebbezőkhöz aziránt, hogy fűződik-e érdekük a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz.

11 A fellebbezők 2017. január 23-án válaszoltak a Törvényszék által feltett kérdésre.

12 A megtámadott végzésben a Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította, miután hivatalból megállapította, hogy a fellebbezőknek nem fűződik érdeke a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem szükséges határozni a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról, amely azon alapult, hogy a fellebbezőknek nincs kereshetőségi joguk az említett határozattal szemben.

A felek kérelmei

13 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;

– az ügyet érdemi vizsgálat céljából utalja vissza a Törvényszék elé, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;

14 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

15 A fellebbezők egyetlen jogalapot hoznak fel, amely azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy nem fűződik érdekük a vitatott határozat megsemmisítéséhez.

16 Amint a megtámadott végzés 27. és 33. pontjából kitűnik, a fellebbezők a Törvényszék előtt előadták, hogy a vitatott határozat megsemmisítése igen jelentősen növelné azon kereset eredményességének valószínűségét, amelyet a nemzeti bíróságok előtt indítottak a BES szanálásáról szóló határozat megsemmisítése iránt, és hogy ez az eredményesség azt vonná maga után, hogy vagy megszüntetnék a BES szanálását, vagy a fellebbezők kártérítés követelésére válnának jogosulttá. Konkrétan a fellebbezők benyújtottak egy portugál ügyvéd által kiállított tanúsítványt, amelyben az részletesen kifejtette azokat

az okokat, amelyek miatt a vitatott határozat megsemmisítése befolyásolná az említett nemzeti eljárást, jóllehet annak tárgya eltér a Törvényszék előtti kereset tárgyától. Ráadásul ez a bizonyíték nem képezte vita tárgyát az elsőfokú eljárásban.

17 Másfelől azt állítják, amint azt a Bíróság a 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet (C-33/14 P, EU:C:2015:609) 68., 69. és 79. pontjában kimondta, az, ha valamely határozat uniós bíróság általi megsemmisítése alkalmas arra, hogy előnyt biztosítson a nemzeti bíróságok előtt indított kereset keretében, főszabály szerint elegendő az uniós bíróságok előtti eljáráshoz fűződő érdek megalapozásához. A megtámadott végzés nem cáfolja ezt az elvet.

18 Ugyanakkor a Törvényszék a megtámadott végzés 34. és 35. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy az előtte indított eljárásnak és a portugál bíróságok előtt indított eljárásnak nem ugyanaz a tárgya, és a vitatott határozat megsemmisítése nem befolyásolná a portugál alkotmányos szabályok e bíróságok általi értelmezését. Márpedig a fellebbezők szerint egyedül a portugál bíróságok jogosultak arra, hogy a portugál jog alapján ilyen következtetést vonjanak le, és nem az uniós bíróságok feladata, hogy ezt tegyék az uniós jog alapján. Így a Törvényszék tévesen vette át a nemzeti bíróságok szerepét a nemzeti kereset megalapozottságának értékelése során.

19 Másodlagosan a fellebbezők úgy érvelnek, hogy még ha a Törvényszék jogosan is értékelte a portugál ügyvédjük tanúsítványában a portugál joggal kapcsolatban kifejtett jogi érvek megalapozottságát, az általa elvégzett értékelés nyilvánvalóan elferdítette az elé terjesztett a bizonyítékokat.

20 Ellenkérelmében a Bizottság először is előadja, hogy amennyiben a fellebbezők a portugál jog Törvényszék általi értelmezését vitatják, ez az értelmezés ténykérdésnek minősül, amely főszabály szerint nem tartozik a Bíróság által elvégzendő felülvizsgálat körébe. A Bíróságnak csak arra van hatásköre, hogy ellenőrizze, hogy a Törvényszék részéről megvalósult-e a nemzeti jog elferdítése. Az ilyen elferdítésnek azonban nyilvánvalóan ki kell tűnnie a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból, anélkül hogy szükség lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelésére.

21 Márpedig a jelen esetben a fellebbezők nem utalnak arra, hogy mely tényeket vagy bizonyítékokat ferdítette el a Törvényszék, valamint azt sem bizonyították, hogy a Törvényszék olyan hibákat követett el, amelyek következtében tényeket vagy bizonyítékokat ferdíthetett el. Ellentétben azzal, amit a fellebbezők állítanak, a Törvényszék hivatalból nem azt állapította meg, hogy a portugál ügyvéd tanúsítványában az ügyvéd által kifejtett érvek nem megalapozottak. Ugyanis azt mondta ki, hogy – mivel az előtte indított eljárás tárgya különbözik azon eljárás tárgyától, amelyet a portugál bíróságok előtt indítottak, amit a fellebbezők nem vitattak – a vitatott határozat megsemmisítése nem befolyásolná a portugál jog nemzeti bíróság általi értelmezését. Következésképpen a fellebbezők fellebbezése nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel ténybeli kérdést érint.

22 Ezt követően a Bizottság arra emlékeztet, hogy a felperesre hárul annak bizonyítása, hogy az eljáráshoz érdeke fűződik. Nem a Törvényszék feladata, hogy megkeresse és azonosítsa a mellékletekben azokat a jogalapokat, amelyek megítélése szerint a kereset alapját képezhetik, mivel a mellékleteknek tisztán bizonyító és kisegítő szerepük van.

23 A jelen esetben, noha a fellebbezők azt állítják, hogy a vitatott határozat megsemmisítése alátámasztaná azon érvüket, amely szerint a BES szanálása aránytalan a portugál jog alapján, nem adtak semmilyen magyarázatot ezen állítás alátámasztására az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó kérdésre adott válaszukban. Így különösen azok a magyarázatok, amelyeket a fellebbezők e tekintetben a Törvényszék elé terjesztettek, nem közvetlenül e válasz szövegében szerepeltek, hanem csak egy portugál ügyvéd által kiállított tanúsítványban, amely e válaszhoz volt mellékelve.

24 A fellebbezők az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó válaszukban továbbá azt állítják, hogy a vitatott határozat megsemmisítése lehetővé tenné számukra annak alátámasztását, hogy a BES szanálására vonatkozó intézkedés – az áthidaló banknak a szóban forgó állami támogatás útján való

feltőkésítése hiányában – nem alkalmas arra, hogy elkerüljék a BES fizetésképtelenségét. Azonban nem adtak magyarázatot e válaszban arra, hogy a vitatott határozat megsemmisítése miként vonhatja maga után a BES szanálásáról szóló határozat megsemmisítését vagy a portugál állammal, illetve a Portugál Nemzeti Bankkal szembeni felelősség megállapítása iránti kereset megalapozását.

25 Végül, mindenestre ahhoz, hogy fennálljon a Bizottság határozata elleni eljáráshoz fűződő érdek, az szükséges, hogy valamely nemzeti bírósági eljárás keretében benyújtott felelősség megállapítása iránti kereset eredményessége az e határozattal szembeni megsemmisítés iránti kereset eredményességétől függjön, amint ez a 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet (C-33/14 P, EU:C:2015:609) alapjául szolgáló ügyben is felmerült. A fellebbezők azonban nem bizonyították, hogy hasonló összefüggés áll fenn a vitatott határozat ellen a Törvényszék előtt általuk indított megsemmisítési eljárás és a feltételezett felelősség megállapítása iránti kereset között, amely esetében azt állítják, hogy jogukban áll megindítani a portugál állam és a Portugál Bank ellen abban az esetben, ha helyt adnak a keresetüknek a szanálásról szóló határozattal szembeni nemzeti bírósági eljárás keretében.

26 Különösen, amint azt a Törvényszék a megtámadott végzés 28–31. pontjában kifejtette, a BES szanálásáról szóló határozat, nem pedig a vitatott határozat az, amelynek tényleges hatása lehet a fellebbezők követeléseinek értékére, így a vitatott határozat esetleges megsemmisítése alapján Portugália végeredményben nem lenne köteles a szanálásról szóló határozat visszavonására. Következésképpen a fellebbezők nem lennének feltétlenül jogosultak arra, hogy a nemzeti bíróságok előtt felelősség megállapítása iránti keresetet nyújtsanak be a portugál állam és a Portugál Nemzeti Bank ellen.

27 Ezenkívül, még ha a vitatott határozat megsemmisítése a BES szanálásáról szóló határozat megsemmisítését is eredményezné, és ez utóbbi határozat megsemmisítése meg is alapozhatná a portugál állam és a Portugál Nemzeti Bank elleni felelősség megállapítása iránti keresetet, egy ilyen jövőbeni kereset nem minősülhet olyan indoknak, amelyre a fellebbezők a vitatott határozat megsemmisítéséhez fűződő érdeküket alapíthatnák. Amint ugyanis a 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet (C-33/14 P, EU:C:2015:609) 56., 69. és 79. pontjából kitűnik, egy ilyen kártérítési kereset tisztán hipotetikus jellegű, mivel a nemzeti eljárás eredményességétől függ.

A Bíróság álláspontja

28 A Bíróság már számos alkalommal kimondta, hogy valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha e személynek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és hogy a kereset – eredményét tekintve – az azt indító személy javára szolgálhat (2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Ezenkívül a megsemmisítés iránti keresethez fűződő érdeknek létrejött és fennálló érdeknek kell lennie, és azt a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ítélet, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 65. pont; 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 26. pont).

30 A jelen esetben mindenekelőtt el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, amely szerint a fellebbezés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az a Törvényszék általi azon ténybeli értékelést vitatja, amely az elé terjesztett keresetnek a fellebbezők által a nemzeti bíróságok előtt indított megsemmisítés iránti keresetre gyakorolt lehetséges hatásaira vonatkozik.

31 Nem vitatott, hogy a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Mivel azonban azok jogi minősítéséről és az abból levont jogi következtetésekről a Törvényszék dönt, a Bíróság feladata, hogy felülvizsgálatot gyakoroljon. Következésképpen azon kérdés, hogy e tényállásra és bizonyítékokra tekintettel a vitatott határozatnak az uniós bíróság általi megsemmisítése a fellebbezők javára szolgálhat-e a nemzeti bíróságok előtt indított kereset keretében, ami ezáltal bizonyíthatja az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdeküket, olyan jogkérdés, amely a Bíróság által a fellebbezés keretében gyakorolt felülvizsgálat körébe tartozik (lásd analógia útján: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 68. pont).

32 Ezt követően szintén el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, amely szerint a fellebbezők nem indokolták megfelelően az eljáráshoz fűződő érdeküket, mivel az általuk e tekintetben a Törvényszék elé terjesztett magyarázatok nem közvetlenül az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó kérdésre adott válaszuk szövegében, hanem csak annak mellékletében szerepeltek.

33 Kétségtelen, hogy – amint azt a Bíróság már kimondta – a felperesre hárul annak bizonyítása, hogy az eljáráshoz érdeke fűződik, ami minden bírósági eljárás lényeges és alapvető feltétele (2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Különösen a valamely természetes vagy jogi személy által benyújtott, jogi aktus megsemmisítése iránti kereset elfogadhatóságához az szükséges, hogy a felperes releváns módon igazolja az ezen aktus megsemmisítésében fennálló érdekét (2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 28. pont; 2017. december 20-i Binca Seafoods kontra Bizottság, C-268/16 P, EU:C:2017:1001, 45. pont).

35 Márpedig, amint a megtámadott végzés 27. és 33. pontjából kitűnik, a fellebbezők a Törvényszék által e tekintetben feltett kérdésre adott válaszukban azt állították, hogy a vitatott határozat megsemmisítése igen jelentősen növelné azon bírósági felülvizsgálati eljárás eredményességének valószínűségét, amelyet a portugál bíróságok előtt indítottak a BES szanálásáról szóló határozattal szemben. Konkrétan azt adták elő, hogy ez az eredményesség azt vonná maga után, hogy vagy megsemmisítenék a BES szanálásáról szóló határozatot, vagy a BES jogellenes szanálása miatt őket ért veszteségekért kártérítés követelésére válnának jogosulttá.

36 Továbbá a fellebbezőknek az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó kérdésre adott ugyanezen válaszából kitűnik, hogy ezzel kapcsolatos érveiket több oldalon keresztül kifejtették. Így különösen a Bíróság és a Törvényszék e témakörrel kapcsolatos ítéleteire hivatkoztak, és röviden, de megfelelően kifejtették azokat az okokat, amelyek miatt egy portugál ügyvédnek a válaszhoz mellékletben csatolt tanúsítványa szerint a vitatott határozat megsemmisítése jelentősen növelné esélyeiket arra nézve, hogy a BES szanálásáról szóló határozat megsemmisítése iránti keresetük eredményes legyen. Különösen azt állítják, hogy a vitatott határozat Törvényszék általi megsemmisítése lehetővé tenné egyrészt, hogy alátámasszák a nemzeti eljárásban már felhozott érveket, amelyek szerint a BES szanálása aránytalan volt a portugál jog szerint, másrészt pedig továbbra is ezen eljárás keretében előterjesszék azt az érvet, amely szerint a szóban forgó állami támogatás hiányában a BES szanálása nem érheti el azt a célt, hogy elkerüljék a BES fizetésképtelenségét.

37 Igaz ugyan, hogy egyrészt a fellebbezők érvelésének részletei az eljáráshoz fűződő érdekük vonatkozásában nem közvetlenül a Törvényszék elé terjesztett válaszuk szövegében szerepeltek, hanem annak mellékletében, másrészt pedig a fellebbezők fellebbezésüket további, az említett válaszban nem szereplő elemekkel egészítették ki, a fellebbezők érvelésének ezzel kapcsolatos fő vonalai mégis közvetlenül e válaszban voltak fellelhetők.

38 Tekintettel továbbá a fellebbezőknek az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó kérdésre adott válaszához mellékletként csatolt portugál ügyvédi tanúsítvány hosszára és bizonyító erejére, valamint más erre vonatkozó bizonyítékokra, nem kifogásolható a fellebbezőkkel szemben, hogy azokat az említett válaszhoz csatolták, mivel utóbbi ezen túlmenően arra irányul, hogy a kereshetőségi jogukra vonatkozó érvelésüket elmélyítsék a Törvényszék felhívására ezzel kapcsolatban is adott válaszképpen.

39 A továbbiakat illetően, amennyiben a Bizottság érvelésével azt kívánja alátámasztani, hogy a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdekük igazolására a fellebbezők által első fokon előterjesztett bizonyítékok nem voltak elegendők, ez az érvelés arra a következtetésre vonatkozik, amelyre a Törvényszék jutott a megtámadott végzésben, miszerint a fellebbezőknek nem fűződik érdekük ezen eljáráshoz. Erre az érvelésre tehát a jelen fellebbezés keretében felhozott egyetlen jogalap megalapozottságának értékelése keretében kell választ adni.

40 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot a megtámadott végzés 34–36. pontjában annak megállapításával, hogy – mivel az előtte folyamatban lévő eljárás és a nemzeti bíróságok előtti eljárás tárgya nem ugyanaz – a vitatott határozat esetleges megsemmisítése nem befolyásolná az említett nemzeti eljárást, ezért semmilyen előnnyel nem járna a fellebbezők számára.

41 A megtámadott végzés e pontjaiból kitűnik, hogy a Törvényszék kiemelte, hogy a nemzeti eljárás kizárólag arra a kérdésre vonatkozott, hogy a szanálási eljárás alkalmazása összhangban van-e a nemzeti joggal, míg az előtte folyamatban lévő eljárás csak e szanálási eljárás finanszírozásának az uniós joggal való összeegyeztethetőségét érintette. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy annak általa való esetleges értékelése, hogy a Bizottság betartotta-e az uniós jogot, nem befolyásolja a portugál bíróságoknak a nemzeti jogukra vonatkozó értelmezését, így különösen azt a kérdést, hogy sérült-e az arányosságnak a portugál alkotmányos jog által védett elve.

42 E tekintetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy főszabály szerint a fél megsemmisítés iránti eljárás folytatásához fűződő érdeke fennmarad, amennyiben ez utóbbi eljárás alapján esetlegesen felelősség megállapítása iránt keresetet indíthat (2013. június 20-i Cañas kontra Bizottság ítélet, C-269/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:415, 17. pont).

43 Egy esetleges kártérítési kereset elegendő az ilyen eljáráshoz fűződő érdek megalapozásához, feltéve hogy az nem hipotetikus (lásd: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 79. pont).

44 A Bíróság azt is kimondta, hogy az eljáráshoz fűződő érdeket a nemzeti bíróságokhoz benyújtott minden olyan kereset megalapozhatja, amelynek keretében a megtámadott aktus uniós bíróság általi esetleges megsemmisítése a felperes javára szolgálhat (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 81. pont).

45 Végül az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradását *in concreto* kell értékelni, figyelembe véve különösen a hivatkozott jogellenesség következményeit, valamint az állítólagosan elszenvedett kár jellegét (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 A jelen esetben a fellebbezők a fellebbezésükben azzal érvelnek, hogy az őket ért kár abból adódik, hogy – mivel a kötvényeik a „rossz bankban” maradtak – a szanálási eljárás azt idézte elő, hogy ők a BES kötvényeinek tulajdonosaiból egy olyan bank kötvényeinek tulajdonosaivá váltak, amelynek eszközértéke nem volt, amely új ügyleteket nem köthetett, és amely esetében a banki működési engedélyt egy rövid határidejű felszámolást követően vissza kellett vonni. A fellebbezőket tehát jelentős veszteségek érték, a jogi helyzetük pedig megváltozott. Ezenfelül, amint az eljáráshoz fűződő érdekükre vonatkozó kérdésre a Törvényszéknek adott válaszukból és az ehhez csatolt mellékletekből kitűnik, a fellebbezők előadják, hogy a pénzügyi veszteségeik összegére tekintettel a helyzetük nem hasonlítható össze azzal a helyzettel, amely akkor érvényesül, amikor a portugál jog általános

fizetésképtelenségi szabályai nyernek alkalmazást, mivel azok előírják, hogy a vállalkozás vagyonát alapul véve és a kielégítési sorrendnek megfelelően a vállalkozás összes hitelezőjét ki kell elégíteni, ideértve az alárendelt követelések jogosultjait is. A fellebbezők az említett válaszban arra a következtetésre jutottak, hogy elveszítették az e területre vonatkozó általános portugál szabályok szerinti igényjogosultságukat a BES minden vagyonával szemben, beleértve a nem értékvesztett eszközöket is.

47 Az állítólagos jogellenesség következményei kapcsán, amint a jelen ítélet 35. pontjából következik, a fellebbezők azt állították a Törvényszék előtt, és azzal érvelnek a Bíróság előtt is, hogy a BES szanálásáról szóló határozattal szemben a portugál bíróságok előtt indított kereset eredményessége azt vonná maga után, hogy vagy megsemmisítenék e határozatot, vagy a BES jogellenes szanálása miatt őket ért veszteségekért kártérítés követelésére válnának jogosulttá.

48 A Bizottság a maga részéről lényegében úgy érvel, hogy a jövőbeni nemzeti kártérítési kereset, amelyre a fellebbezők annak érdekében hivatkoznak, hogy bizonyítsák a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeküket, hipotetikus jellegű, mivel nem biztos, hogy ezt a nemzeti keresetet ténylegesen megindítják, és hogy a fellebbezők nem bizonyították az elégséges összefüggést az említett nemzeti kereset és a Törvényszék előtt első fokon benyújtott kereset között.

49 Mindazonáltal, még ha a fellebbezők azon lehetősége, hogy a jövőben kártérítési keresetet indíthatnak, nem is biztosíthat számukra a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemhez fűződő létrejött és fennálló érdeket, emlékeztetni kell arra, hogy ilyen érdeket alapozhat meg, amint az a jelen ítélet 44. pontjából is következik, a nemzeti bíróságokhoz benyújtott minden olyan kereset, amelynek keretében a megtámadott aktus esetleges megsemmisítése a felperes javára szolgálhat.

50 Márpedig nem vitatott ugyanis, hogy a fellebbezők már megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be a BES szanálásáról szóló határozattal szemben a portugál bíróságok előtt. Továbbá a Bíróság rendelkezésére álló adatokból úgy tűnik, hogy e kereset önmagában alkalmas arra, hogy a fellebbezők javára szolgáljon.

51 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a vitatott határozat Törvényszék általi megsemmisítése, amint azt a fellebbezők előadják, befolyásolhatja-e azt a megsemmisítés iránti keresetet, amelyet a BES szanálásáról szóló határozattal szemben a nemzeti bíróságok előtt indítottak.

52 Igaz, és ezt egyébként a jelen fellebbezés keretében egyáltalán nem vitatják, hogy a Törvényszék elé benyújtott keresetnek – amint a megtámadott végzés 34. pontjában a Törvényszék is megállapította – nem ugyanaz volt a tárgya, mint a portugál bíróságok előtt indított kereseté, mivel az első a szóban forgó állami támogatás uniós joggal való összeegyeztethetetlenségének megállapítására irányult, míg a második annak megállapítására vonatkozik, hogy a BES szanálásáról szóló határozat megfelel-e a portugál jognak.

53 Azonban mind a megtámadott végzésből, mind a Bírósághoz benyújtott iratokból kiderül, hogy a vitatott határozat és a BES szanálásáról szóló határozat elválaszthatatlanul összekapcsolódnak egymással. Így különösen e végzés 4–7. pontjából az következik, hogy a szanálási eljárás „magában foglalta” egy olyan ideiglenes hitelintézet létrehozását, amelyre a BES eredményes üzletágait átruházták. E pontokból az is kitűnik, hogy a portugál hatóságok által a Bizottsághoz benyújtott értékelés szerint, amely a szanálás tekintetében szóba jöhető választási lehetőségekről szólt, az áthidaló bank létrehozását tekintették az „egyetlen megoldásnak”, amely lehetővé tette a Portugál Köztársaság pénzügyi stabilitásának megőrzését, és a Bizottság a szóban forgó állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek ítélte, figyelembe véve a portugál hatóságok által tett kötelezettségvállalásokat, amelyek mind az áthidaló bank, mind a rossz bank tekintetében azok szabályos felszámolására vonatkoznak. A kötelezettségvállalások között szerepelt többek között az is, hogy az áthidaló banknak nem adnak át sem a részvényeseket, sem a hitelviszonyt megtestesítő alárendelt értékpapírok tulajdonosait illető eszközt.

54 Kétségkívül nem vitatott, amint azt a megtámadott végzés 28. pontjában a Törvényszék is megemlíti, hogy a fellebbezők tulajdonában lévő kötvények értékének csökkentése a BES szanálásáról szóló határozatból ered. Ugyanígy, amint a Törvényszék a megtámadott végzés 31. pontjában megállapította, és amit a fellebbezők sem vitatnak, a vitatott határozat esetleges megsemmisítése nem kötelezné a Portugál Köztársaságot, hogy vonja vissza arra vonatkozó döntését, hogy áthidaló bankot hoz létre, és hogy nem viszi be annak vagyonába az olyan típusú kötvényeket, amelyekkel a fellebbezők rendelkeznek.

55 Tekintettel azonban a vitatott határozat és a BES szanálásáról szóló határozat között több tekintetben is fennálló elválaszthatatlan kapcsolatra, amely a jelen ítélet 53. pontjában került kifejtésre, és amely különösen azt mutatja, hogy a szóban forgó állami támogatást a BES szanálása keretében nyújtották, meg kell állapítani, amint azt a fellebbezők is előadják, hogy a Törvényszék, anélkül hogy ne vette volna át a portugál bíróságok szerepét a BES szanálásáról szóló határozat megsemmisítése iránt a fellebbezők által benyújtott kereset megalapozottságának értékelése során, nem állapíthatta volna meg, hogy amiatt, hogy az utóbbi kereset tárgya nem egyezett meg a Törvényszék elé terjesztett kereset tárgyával, a vitatott határozat esetleges megsemmisítése egyáltalán nem lehetne hatással a portugál bíróságok előtt indított kereset e bíróságok általi értékelésére, különösen azon a módon, amelyet a fellebbezők mind a Törvényszék elé terjesztett beadványaikban, mind pedig a Bíróság előtti fellebbezésükben felvázoltak.

56 Nem az uniós bíróság feladata ugyanis, hogy az előtte való eljáráshoz fűződő érdek vizsgálata keretében mérlegelje a nemzeti bíróságok előtt indított kereset nemzeti jog szerinti megalapozottságának valószínűségét, és hogy ennélfogva e mérlegelés elvégzése érdekében a nemzeti bíróságok helyébe lépjen. Szükséges és elégséges viszont az, hogy az uniós bíróság előtt indított megsemmisítés iránti kereset – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 76. pont). Márpedig a jelen esetben erről van szó, amint ez a jelen ítélet 42–55. pontjából kitűnik.

57 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 34–36. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat esetleges megsemmisítése – mivel az előtte folyamatban lévő eljárásnak és a nemzeti eljárásnak nem ugyanaz a tárgya – nem befolyásolná ez utóbbi eljárást, és ezért semmilyen előnnyel nem járna a fellebbezők számára a releváns ítélkezési gyakorlat értelmében.

58 Következésképpen az sem volt helyes, hogy a Törvényszék azt a következtetést vonta le e végzés 37. pontjában, hogy a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdek hiányában a fellebbezők keresetét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

59 E körülmények között helyt kell adni a fellebbezésnek, következésképpen a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalásáról

60 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve visszautalhatja az ügyet a Törvényszék elé.

61 A jelen esetben a Bíróság nem rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy véglegesen határozzon a Bizottság által az elsőfokú eljárás keretében emelt elfogadhatatlansági kifogás tárgyában, amely azon alapul, hogy a felpereseknek nincs kereshetőségi joguk a vitatott határozattal szemben. Ugyanez vonatkozik a kereset érdemére, a jogvita ezen aspektusa ugyanis magában foglalja azon elemek vizsgálatát, amelyeket sem a Törvényszék nem értékelt a megtámadott végzésben, sem pedig a Bíróság előtt nem vitattak meg.

62 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az határozzon a Bizottság által azzal kapcsolatban emelt elfogadhatatlansági kifogásról, hogy a fellebbezők nem felelnek meg az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt követelményeknek.

A költségekről

63 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2017. július 19-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság végzését (T-812/14, nem tették közzé, EU:T:2017:560) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások